

توی این شماره باهم
می‌خونیم:

۲

بال‌های خسته

۳

پاک کردن
صورت مساله

۶

سکوت در حد مرگ

۷

قصه نوجونیم!

۸

کی نوبت ما میشه؟

نوجوان

نوجوان

ضمیمه نوجوان روزنامه جام جم ■ شماره ۶۲ ■ پنجشنبه: ۱۰ تیرماه ۱۴۰۰

۴

جوش کاری!

در کلاف امروز سراغ یک پدیده کلافه‌کننده در دوران نوجوانی رفته‌ایم

عکس: مجید آزاد | جام جم

به کشور عزیزمان پناه آورده‌اند می‌آزارد، مثلاً بخشنامه جدیدی که برای ثبت نام دانش آموزان تبعه افغانستان در ایران وضع شده است به گونه ایست که غریب به ۱۰۰ هزار دانش آموز مهاجر افغانستانی را از تحصیل باز می‌دارد. این در حالی است که از سال ۹۴ به دستور رهبر انقلاب بنا بوده است هیچ کودک و نوجوان افغان در ایران از تحصیل محروم نشود. دارم به انفجار فکر می‌کنم. بمب همین کار را با کودکان و نوجوانان فلسطینی کرد. جلوی تحصیلشان را گرفت و بعد بر می‌گردد سراغ بروکراسی‌های آزاردهنده و شیوه‌نامه‌های نادرستی که این روزها دارد جلوی تحصیل تعداد زیادی از همین افراد را می‌گیرد. از تهران تا کابل فاصله کم نیست. حتماً نیت مسئولین ما هم ضربه زدن به این دانش آموزان بی دفاع نیست. ولی یک جای کار می‌لنگد. باید فکری کرد...

دوباره کابل

حسین شکیب‌راد
«بیر» نوجوانه»

صدای انفجار آنقدرها بلند است که گوش فلک را کر می‌کند. دیگر فرقی ندارد اهل کابل باشی یا سمرقند؛ جزو همسایه‌های افغانستان باشی یا دورترین نقطه جهان به این مدرسه و دانش آموزان بی گناهش. غم ناشی از ستمی که به آنها شده گلویت را فشار می‌دهد، البته اگر وجدانت را نکشته باشی! لابد دارید فکر می‌کنید از ماجرای مربوط به این حرف‌ها چند وقتی گذشته و چه شده که سر این زخم کهنه را باز کرده ایم. اما زخم کودک و نوجوان افغانستانی انگار هر روز تازه می‌شود اگر مشکلاتی که هر کدام از آنها به خصوص بخشی که بی وطن، سرگشته غربت اند، دارند را درک نکنیم. باورش سخت است که همین بیخ گوش خودمان هم اتفاقاتی می‌افتد که مهاجرین افغان را که

